

[Aksel Larsen.]

en Paastand, det ærede Medlem fremsatte, nemlig at Danmarks Udenrigspolitik, som angivelig angribes i denne Film, i Tiden før Danmarks Besættelse var hele Landets og hele Folkets Udenrigspolitik. Dette er vit-terlig urigtigt. Vi har — det ved det ærede Medlem — ustandselig ført Krig imod, oppo-neret imod denne Udenrigspolitik og sagt; at den vilde kalde Ulykker ned over dette Lands Hoved, og jeg tror ogsaa, at det er en historisk Sandhed, at den Udenrigspoli-tik var forfejlet, og at vi aldrig skal til at drive den Slags Udenrigspolitik mere.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Chr. Christian-sens sidste Bemærkninger giver mig An-ledning til paa ny at tage Ordet. Det ærede Medlem begrundede nu sin afvisende Hold-ning over for Forslaget med, at det skulde være en kulturfjendtlig Handling. Jeg kan dog ikke tro, at det gælder Beskatningen af en hel Del af de Film, der fremkommer, som absolut ikke har nogen Kulturværdi, og jeg synes, at det ærede Medlem forsømte at tage Hensyn til mine Bemærkninger om, at jeg var villig til velvilligt at overveje Spørgsmaalet om udvidet Støtte til Film af kulturel Værdi. Det kan dog ikke siges at være kulturfjendtligt. Hvad angik den anden Motivering for det ærede Medlems Holdning, nemlig at man ikke havde med-taget andre Forlystelsesobjekter, som der kunde være lige saa god Grund til at medtage, har jeg takket ham for den Oplysning, jeg der har faaet, og sagt, at jeg er meget villig til at overveje det Spørgsmaal, saa jeg skulde tro, der er Mulighed for, at vi kunde finde hinanden.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for de Oplysninger, Ministeren gav i Forbindelse med min Omtale af Filmen „Det gælder din Frihed“. Ministeren gav den Oplysning, at Fritagelsen for Afgift var blevet givet efter Indstilling af Filmsraadet. Det er jeg indforstaaet med, og Ministeren oplyste dernæst, at ingen inden for Filmsraadet havde taget Afstand fra at fritage denne Film for Afgift. Det forekommer mig, at det egentlig ikke gør Sagen bedre, og jeg vil ogsaa gerne sige til den højtærede Finansminister, at naar han dernæst siger, at man ved Afgørelsen af, hvorvidt der kan gives Afgifts-frihed for Film, ikke maa tage politiske Hensyn, saa synes jeg, den højtærede Mini-ster vender Tingene helt paa Hovedet. Jeg er indforstaaet med, at Filmsraadet i sine

Indstillinger ikke maa tage politiske. Hen-syn, men Forholdet her er jo det konkrete; at der i hele Filmens Tendens ligger et ganske overordentlig stærkt betonet poli-tisk Moment, oven i Købet et politisk Propagandamoment af overordentlig vidt-rækkende Betydning.

Derfor vil jeg gerne spørge den højt-ærede Finansminister, om han ikke er enig med mig i den Betragtning, at naar en Film indeholder politisk Tendens, Propaganda-tendens, af en saa oplagt Karakter som den, der her er Tale om, er denne Film ikke værdig til at blive fri for at svare Afgift til det of-fentlige, bl. a. ud fra den Betragtning, at Filmen derved har faaet et officielt Stempel paa sig, om jeg saa maa sige en officiel Anerkendelse.

Dernæst vil jeg gerne rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for den redelige Erklæring, det ærede Med-lem gav, og som viser det ærede Medlems korrekte Indstilling over for det Spørgs-maal, som her har været til Debat. Men i denne Forbindelse kunde det interessere mig at stille det Spørgsmaal: Hvem er egentlig de ansvarshavende for denne Films Frem-komst? Frihedsraadet er, saavidt jeg ved, opløst; man har faaet Frihedsbevægelsens Samraad. Er det Samraadet, der har den egentlige Afgørelse i dette Spørgsmaal? Jeg gad vide, om der overhovedet i denne Sal skulde være et æret Medlem til Stede, der er i Stand til at svare paa dette. Jeg be-klager, at det ærede Medlem Hr. Mogens Fog ikke er til Stede. Saa vidt jeg ved, er det ærede Medlem Formand for Frihedsbevæ-gelsens Samraad, og jeg skulde tro, at det ærede Medlem vilde kunne have givet det Svar, som jeg her meget ønsker at faa.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde vedrørende selve Beskatningsdelen af det, vi behandler, at vort Parti blot be-høvede at stemme imod Ministerens Forslag, saa kunde jeg spare mig mine Bekymringer, saa var Sagen klar. Det var den naturlig-vis, hvis man alle sammen opfattede sit politiske og økonomiske Ansvar for Landets Tilstand paa samme Maade som det ærede Medlem. Saa var Sagen uendelig klar. Men det forekommer mig, at Sagen knap ligger paa den Maade.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at han forstod ikke den Indignation, der var kommet til Orde hos mig i Anledning af den Film, jeg talte om, for der foreligger jo saa megen anden Historieskrivning, sagde det ærede Medlem, i disse Tider. Ja, det gør der unægtelig; men det er kun en forsvin-dende lille Del af denne Historieskrivning,